

Publicerad 2005-09-04 15:01 av Angelio

Du är onaturligt normal och jag är konstig

Vi stod och såg på varandra. Längre. Utan att säga ett ord. Han höll en öl i handen. Jag höll en grogg. Vi bara stod där. Såg på varandra. Han öppnade munnen för att säga något men stängde den igen. Tog en klunk öl istället.

"Du är en sån där konstig människa" sa han. Jag lyfte ena ögonbrynet, tog en klunk av min grogg för att markera liksom. Att jag redan visste det.

"Ändå så verkar du vara rätt smart" fortsatte han. Jag såg på honom med samma ointresserade blick.

"Men ja, du är konstig inget snack om saken." Han såg nöjd ut efter sitt konstaterande och drack mer öl. Jag fortsatte att se på honom. Helt tyst.

"Vet du vad du är min vän?" frågade jag. Han såg oförstående ut.

"Du är en sån där normal människa" jag tystnade igen.

"En onaturligt normal människa med en öl i handen" konstaterade jag. Svepte det sista i glaset och vände på klacken. För att markera liksom. Att det var slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Angelio med Poeter.se id #4192 innehar upphovsrätten